

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 88.288 van 27 juni 2000
in de zaak A. 85.680/XII-2580.**

In zake : HET GRINDFONDS,
dat woonplaats kiest bij
advocaten D. D'HOOGHE en B. SCHUTYSER,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Henri Wafelaertsstraat 47-51

tegen :

de Intercommunale Maatschappij voor de
ruimtelijke ontwikkeling van Limburg (IML),
die woonplaats kiest bij
advocaten W. MERTENS en M. BOES,
kantoor houdende te BERINGEN,
Scheigoorstraat 5.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat het GRINDFONDS
op 23 juli 1999 heeft ingediend om de schorsing te
vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van
9 maart 1999 van de raad van bestuur van de
Intercommunale Maatschappij voor de ruimtelijke
ontwikkeling in Limburg (hierna: IML) waarbij een budget
van 50 miljoen BEF voor de uitbouw van het "natuurcen-
trum De Wissen" te Dilsen-Stokkem en een budget van
100 miljoen voor de bouw van een voetbalstadion te
Maasmechelen wordt goedgekeurd;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoek-
schrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernie-
tiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door
eerste auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 10 mei 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 30 mei 2000;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. SCHUTYSER, die loco advocaat D. D'HOOGE verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat G. DE GROOTE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. De herstructurering van de grindwinningsgebieden in de provincie Limburg gebeurde, vóór de inwerkingtreding van het decreet van 14 juli 1993 tot oprichting van het Grindfonds en tot regeling van de grindwinning (hierna het grinddecreet) op 1 januari 1995, door de verwerende partij, die daarvoor gefinancierd werd door conventionele bijdragen van de grindexploitanten. Bij de inwerkingtreding van het grinddecreet is de verwerende partij alleen verantwoordelijk gebleven om de herstructurering van de op dat ogenblik verlaten grindgebieden voort te zetten. Sinds de inwerkingtreding van het grinddecreet wordt die herstructurering, voor de sindsdien ontgonnen gebieden, uitgevoerd door het Grindfonds, dat te dien einde inkom-

sten heeft uit grindheffingen. Het Grindfonds realiseert die herstructureringen via het in zijn schoot opgerichte grindcomité en het herstructureringscomité, die beiden rechtspersoonlijkheid bezitten.

Volgens het grinddecreet (artikel 9, 8°) moeten het grindcomité en de Intercommunale Maatschappij voor de ruimtelijke ontwikkeling van Limburg, onder goedkeuring van de Vlaamse regering, een samenwerkingsprotocol afsluiten voor de coördinatie van de maatregelen genomen door het herstructureringscomité en IML. Het blijkt te gaan om de herstructering in de zgn. 'gemengde gebieden', te weten de gebieden die op het ogenblik van de inwerkingtreding van het grinddecreet in exploitatie waren. Dat protocol moet door de Vlaamse regering goedgekeurd worden.

1.2. De redactie van het protocol neemt lange tijd in beslag. Uiteindelijk wordt op 26 mei 1997 een overeenkomst ondertekend waarin de partijen overeenkomen dat IML door de betaling van 348 miljoen BEF aan het Grindfonds ontlast wordt van de financiering van de herstructurering van de gemengde gebieden. Bijkens een bij dat protocol gevoegde bijlage had IML op 31 december 1996 een bedrag van 579 174 885 BEF aan 'grindgelden' ter beschikking en had zij voor 327 800 000 BEF investeringen gepland, opgesplitst in volgende rubrieken : verwerving plassen en terreinen (60 000 000 BEF), Maaseik (verschillende items : 120 500 000 BEF), Kinrooi (verschillende items : 77 300 000 BEF) en Maasmechelen (gebied NGM en plas De Cup: 70 000 000 BEF).

De goedkeuring van de Vlaamse regering volgt evenwel niet, naar verluidt omdat moeilijkheden rijzen over de eigendomsvraag. Op 22 september 1997 trekt het grindcomité het protocol in.

1.3. In zijn vergadering van 9 maart 1999 stelt de raad van bestuur van IML vast dat het protocol nooit goedgekeurd is, dat het grindcomité zijn toestemming inmiddels ingetrokken heeft en dat gepraat wordt over de herziening van het grinddecreet. De voorzitter deelt mede dat drie voorgestelde investeringsprojecten in onderzoek zijn genomen en dat de grindcommissie (orgaan van de raad van bestuur dat overeenkomstig artikel 31 van de statuten van de intercommunale de grindgelden beheert en voorstellen formuleert voor de besteding en de bestemming van die gelden) op 23 februari 1999 gunstig advies heeft uitgebracht over twee budgetten : een geplafonneerd budget van 50 miljoen BEF voor de uitbreiding van het natuurcentrum De Wissen te Dilsen-Stokkem en een geplafonneerd budget van 100 miljoen BEF voor een voetbalstadion te Maasmechelen-Eisden. Volgens een in de notulen van de vergadering opgenomen verklaring van de directeur zou IML op 31 december 1998 "circa 518 miljoen BEF beschikbaar (hebben)", welk bedrag prioritair moet dienen voor de nakoming van de eigen verplichtingen (herstructurering oude gebieden), in tweede orde voor de nakoming van de "verplichtingen opgenomen in het protocol" en tenslotte voor de "realisatie van nieuwe projecten".

Na bespreking beslist de raad van bestuur "tot goedkeuring van de budgetten voor (de twee genoemde projecten)" en ook om, op zijn beurt, het samenwerkingsprotocol met het grindcomité in te trekken. Van die beslissing wordt thans de schorsing van de tenuitvoerlegging gevorderd.

2. Overwegende, wat het voorwerp van de vordering betreft, dat de verwerende partij met de bestreden beslissing aan een bepaald bedrag van zijn reserves (150 000 000 BEF) een bepaalde voorbestemming gegeven heeft, zulks in het kader van het agendapunt "investeringen in onderzoek" waarbij wordt gesteld dat

"concrete invulling van de projecten nog nodig (is)"; dat, in acht genomen de gegevens waarover de Raad van State thans beschikt, die beslissing, waaromtrent niet aangetoond wordt dat zij enig recht in hoofde van derden heeft doen ontstaan, verschijnt als een beslissing betreffende de planning van het te voeren beleid en dus hoogstens als een principiëbs beslissing; dat in de huidige stand van de rechtspleging vastgesteld lijkt te moeten worden dat die beslissing op zich geen concrete rechts-situaties wijzigt en dat zij daarom niet behoort tot de categorie overheidsbeslissingen die het voorwerp kunnen uitmaken van een annulatieberoep bij de Raad van State; dat de verzoekende partij ter terechtzitting wel een kopie voorlegt van een beslissing van 13 april 1999 van het bestuurscomité van IML met betrekking tot de "goed-keuring bestek en vaststelling gunningscriteria voor aanduiding van een ontwerper voor de inplanting en aanleg van een voetbalstadion met bijhorende accomodaties te Maasmechelen", dat zij daarmee aantoonst dat de verwerende partij inderdaad haar principiële beslissing concretiseert maar dat daarmee die principiëbs beslissing geen vernietigbare beslissing wordt;

Overwegende dat de vrees van de verzoekende partij dat de verwerende partij haar plannen op zulkdanige wijze ten uitvoer zal leggen dat zij uiteindelijk, d.w.z. wanneer zij ertoe geroepen wordt in een samenwerkingsprotocol met het grindcomité haar aandeel in de herstructurering van de gemengde gebieden te realiseren, niet meer over de gewenste financiële draagkracht zal beschikken om haar verplichtingen na te komen, van die beslissing geen vernietigbare beslissing maakt; dat trouwens de Vlaamse regering, die hier optreedt als beheerder van het Grindfonds, als toezicht-houdende overheid over de verwerende partij, op grond van het decreet van 1 juli 1987 betreffende de werkwijze van de controle op en de vaststelling van het ambtsgebied van intercommunales de mogelijkheid heeft om

beslissingen die de wet schenden of het algemeen belang
schaden te vernietigen;

3. Overwegende dat in de huidige stand van de
zaak niet aangetoond is dat het bestreden besluit op
zich rechtsgevolgen heeft; dat het annulatieberoep om
die reden niet ontvankelijk lijkt; dat de vordering tot
schorsing van de tenuitvoerlegging van dat besluit, als
accessorium bij het annulatieberoep, wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling
van de kosten van de vordering tot schorsing wordt
uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op zevenentwintig juni 2000, door :

de HH. A. VANDENDRIESSCHE,

W. GEURTS,

De griffier,

W. GEURTS.

wnd. kamervoorzitter,

staatsraad,

toegevoegd griffier.

De voorzitter,

A. VANDENDRIESSCHE.